

V průběhu 20. století došlo na území českých zemí k podstatným změnám v chápání a pojetí náboženských otázek. To se odrazilo též v úpravě oblasti pohřebnictví.

Konfesionálněprávní prvek zřetelně se projevující v právních předpisech týkajících se pohřebnictví platných v období 1918-1949 byl v následujícím období v podstatě odstraněn. Ze života společnosti měl být zcela jakýkoli náznak náboženského smýšlení. Je zřejmé, že v prvním ze sledovaných období bylo zároveň nutno upravit vzájemné vztahy mezi jednotlivými náboženskými společenstvími, zatímco ve druhém období z důvodu potlačování náboženského života stát neměl potřebu se této problematice věnovat.

Zpřetrhání vazeb na prvorepublikovou právní kulturu se projevuje v současné úpravě právě tím, že neobsahuje úpravu mezikonfesionální. Zda lze tuto skutečnost vnímat jako projev zaručené svobody vyznání a smýšlení, nebo jako nedostatek, který by měl být napraven, se neodvažují hodnotit.

Též nízký počet publikovaných soudních rozhodnutí o církvích a náboženských společnostech po roce 1948 poukazuje na pokles zájmu státu na konfesionálněprávní problematice, nehledě na to, že 14 z 18 rozhodnutí zařazených ve Sbírkách rozhodnutí se týkalo trestněprávní problematiky.

Do problematiky pohřebnictví zasáhlo značně převedení správy hřbitovů na státní orgány. Žádná církev ani náboženská společnost nyní nespravují veřejné pohřebiště a nepředpokládá se, že by došlo ke změně, a to především z důvodu ekonomického. Podle mého názoru nelze předpokládat, že by se v úpravě pohřbívání v budoucnu objevilo více konfesionálněprávních prvků.